

राजा । कल्याणि न तावदहं प्रसादयितव्यः । त्वद्दर्शनादेव प्रसन्न-
बाह्यान्तःकरणोन्तरात्मा । कथय कथामियन्तं कालमवस्थिता
मया विना भवती । [अनन्तरे चर्चरी ।]

मोरा परहुअ हंस विहङ्गम । अलि गअ पव्वअ सरिअ कुरङ्गम ॥

तुइअह कारण रण्ण भमन्ते । बहु बहु पुच्छिअ मइ रोअन्ते ॥ ७० ॥ 5

उर्व. । एवं अन्तभरणपच्चख्खीकिदवुत्तन्तो महाराओ ।

राजा । प्रिये अन्तःकरणमिति न खल्ववगच्छामि ।]

उर्व. । सुणादु महाराओ । भअवदा कुमारेण सासदं कुमारवदं
गेण्हअ अकलुसो णाम गन्धमादणकच्छो अइआसिदो किदो अ
एस विही ।

10

राजा । क इव ।

उर्व. । जा इमं पदेसं इत्थिआ पविस्सदि सा लदाभावेण परिणमिस्स-

१ मयूरः परभृतो हंसो विहङ्गमः ।

अलिर्गजः पर्वतः सरित्कुरङ्गमः ।

तव कारणेनारण्ये भ्रमता ।

बहु बहु पृष्ठो मया रुदता ॥

२ शृणोतु महाराजः । भगवता कुमारेण शाश्वतं कुमारव्रतं गृही-
त्वाकलुषो नाम गन्धमादनकच्छोऽध्यासितः कृतश्चैष विधिः ।

३ या एतं प्रदेशं स्त्री प्रवेक्ष्यति सा लताभावेन परिणंस्य-

4. U. मोर.—U. रहङ्ग for विहङ्गम.

—K. सिरिकुरङ्गम. U. कुरङ्ग for कुरङ्गम.

5. U. कारणे रण. K. रण्णा भमन्ते.

—U. को ण हु पुच्छिअ मए रोअन्ते.

6-7. These two speeches are

given here according to K., which it will be observed has already read them once before on the previous page (see footnote on ll. 7, 8.)